

1. Dočys savo nekaltumą pagrindžia klausimu Ar nepavelyjo gaišint jas mūsų karalius
2. Pakartojamu kreipiniu Ak Dočy apeliuojama į šio būro sąžinę
3. Ponai prilyginami viešpačiams, kurie Būrą vis pinigų daugiau norėdami lupa
4. Retoriniu klausimu Ale ką veiks žmogus stokodamas ir badu mirdams svarstoma išeitis iš skurdo ir bado
5. Paskutinėse eilutėse vėl priekaištaujama Dočiui, kuris Šaudydams kvilai kitiems supleškino namą
6. Dar sunkiau, kai sukurama šeima
Jau gyvos randasi lėlės
Ir nenaudėlės dėl niekų kvaršina galvas
7. Jau Rudens gėrybėse jis skundėsi, kad Jo likimas panašus į kuino
8. Luras daugiau filosofuoja apie žmogaus likimą Mes, lopšy verkšlendami bėdžiai, Amžio būsiančio tik blogą pumpurą rodom
9. Ak, kur dingot jūs, lietuviškos gadynėlės šiais žodžiais poemos filosofas Selmas apgailestauja dėl praėjusių laikų
10. Susirūpinęs ir įsipareigojęs jis konstatuoja Į bažnyčią vos kyšteli galvas, O paskui tuoj žaist ir šokt į karčemą bėga
11. Tada lietuvninkai neturėjo nei šiulių, nei katagismų
12. Pavasario linksmybių epizode rašoma apie parlėkusių gandrų šeimyną
Ir, kelias varles bei rupižes paragavę
Dievui iš visos širdies viernai dėkojo
13. Mes, lietuvninkai vyžoti, mes, vargšeliai šitaip pasakotojas susitapatina su būrais
14. Lengvai paaiškinamas ir griežtas Metų personažų skirstymas į viežlybuosius ir nenaudėlius
15. Kas jums rūp tarė jis kad varnų porelę sau pietums nusišaunu
16. Pasakotojas su nuostaba žvelgia į dievišką tvarką Ak, šlovingas Dieve, kaip dyvins tavo sutaikymas
17. Jau saulėlė vėl atkopdama budino svietą šioje eilutėje nurodomas džiaugsmo šaltinis
18. Prisiminkime poemos pradžia, kur saulė žoleles visokias iš numirusių šaukė
19. Valdžios pareigūnas šitaip ragina kaimo moteris Irgi pačias kaip reik linų rauti ruoškitės greitai
20. Simonas Daukantas susipažinęs su Donelaičio kūryba pareiškė, kad Donelaitis turi aukso plunksną